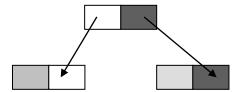
Culori – Soluție (Berinde Radu, Dăneț Tiberiu)

Problema ar fi evidentă fără limitare de memorie (am ține arborele bucăților). Trebuie să găsim un mod eficient de a reține informațiile astfel încât să fie posibilă aflarea culorii unei bucăți de țeavă care a fost tăiată. Pentru asta, vom ține două culori pentru fiecare bucată de țeavă. Una este culoarea ei reală, iar una este o culoare "de moștenire". Când o țeavă este tăiată, ea are două valori care vor fi reținute în cele două valori "de moștenire" ale celor două bucăți noi.

Astfel când trebuie să unim două bucăți putem reconstrui tatăl complet pentru că știm cele două valori ale lui. Aceste valori pot fi ținute în doi vectori – C1 și C2, ambii de mărime N. Mai avem nevoie de un vector Len[i] care ne spune lungimea blocului care începe la poziția i. Astfel memoria totală este de N*(1+1+4) = 6*N = 3 Megabytes.

Bec – Solutie (Dănet Tiberiu, Berinde Radu)

Problema se rezolvă cu back. O implementare naivă ar avea complexitatea O (2^N*M). Aceasta poate fi îmbunătățită la O (2^N) prin folosirea unor măști de biți pentru fiecare linie (o linie poate fi identificată prin 3 întregi de 32 de biți). Numărarea biților dintr-o mască se poate face în O(1) prin precalcularea unui vector de mărime 2¹⁶. A doua îmbunătățire majoră este folosirea unei euristici: liniile vor fi sortate inițial crescător după numărul de becuri aprinse de pe fiecare linie și la fiecare nivel din back se estimează aria maximă care ar putea fi obținută în continuare.

Evident, la început dacă M > N, liniile se interschimbă cu coloanele.

Programul comisiei rulează în mai puțin de 18 minute pe cele 10 teste propuse.